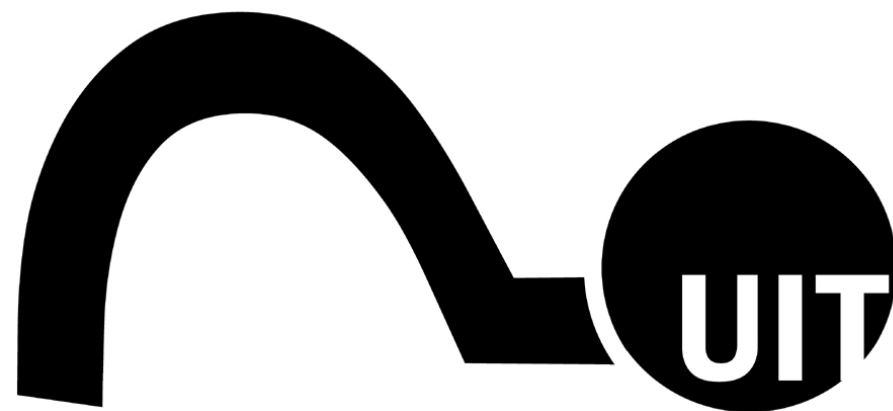

SCHUURPAPIER

No. 6

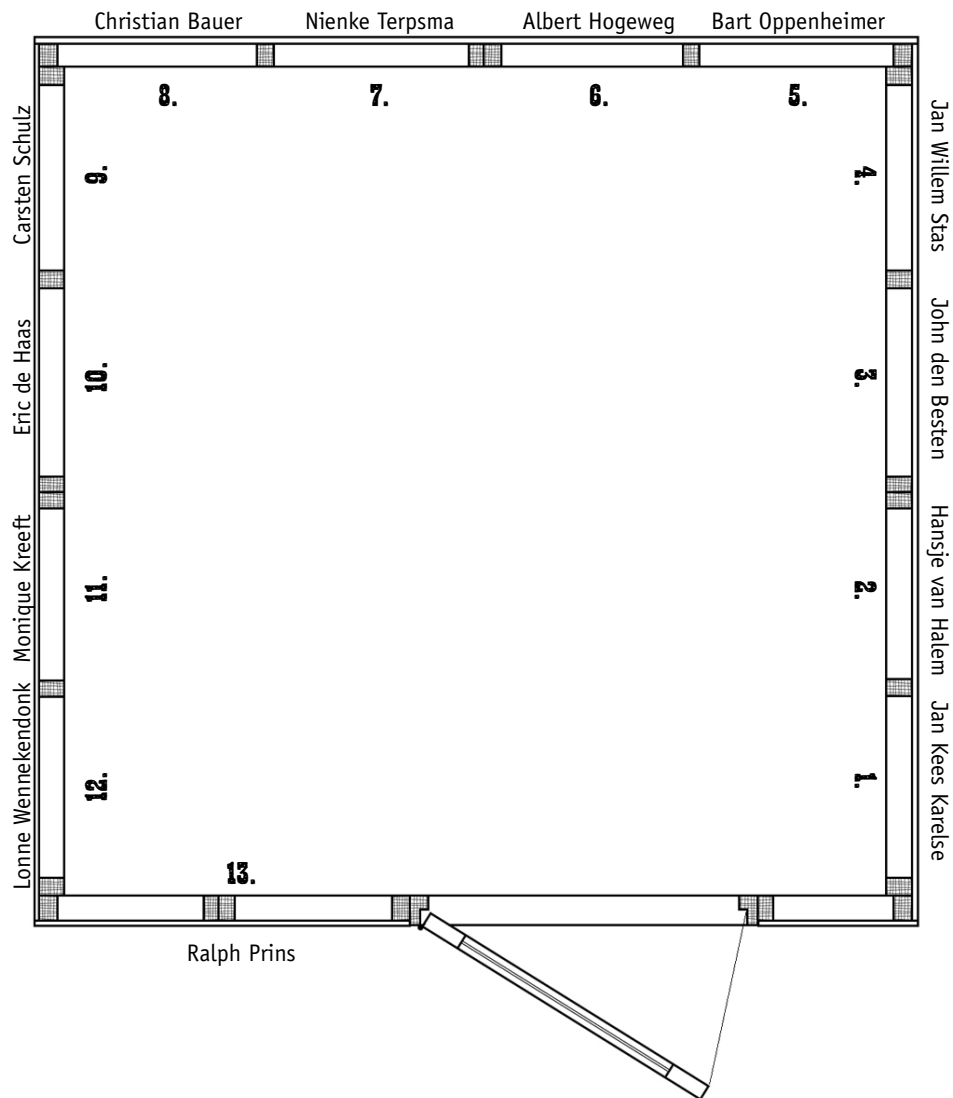
nieuwe definitie van het begrip 'verdwijnpunt':

*"Alleen het systeem mag namen gebruiken die beginnen met een punt (.).
Als u verdergaat en een naam gebruikt, die met een punt begint, wordt het bestand een
verborgen bestand."*

(melding van het besturingssysteem van de computer, toen ik een e-mail wilde opslaan met als
onderwerp: .)

**gids bij de
tentoonstelling
'PUNTuit'**

30 september t/m 2 oktober 2005

Christian Bauer www.das-gestaltungsbuero.de

Eric de Haas eric@denyeverything.nl

Hansje van Halem hansje@hansje.net

Albert Hogeweg albert@schouwburg.rotterdam.nl

Jan Kees Karelse & John den Besten www.xs4all.nl/~karbes

Monique Kreefft post@locomotiv.nl

Bart Oppenheimer bchoppenheimer@luna.nl

Carsten Schulz www.selberschulz.de
www.dizzy-verlag.de

Jan Willem Stas jan.willem.stas@planet.nl

Nienke Terpsma www.fuckinggoodart.nl

Lonne Wennekendonk www.lonnewenekendonk.nl

de Vrije Schuur www.devrijeschuur.nl

Arnold Schalks www.arnoldschalks.nl

SCHUURPAPIER No. 6

Gids bij de tentoonstelling 'PUNTuit'

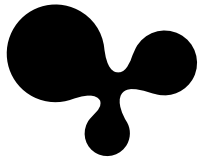
Op 30 september 2005 te Rotterdam verschenen met een oplage van 150 exemplaren

© 2005 Rotterdam, de kunstenaars

Schuurpapier No. 6 is een uitgave van:

konstruimte de Vrije Schuur

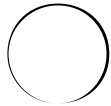
Bloklandstraat 151a
3026 TH Rotterdam
de.vs@planet.nl
010 - 477 94 75

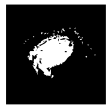
'Creepy', 100 pt.

'Dichtbij', 350 pt.

'EvertDEF', 350 pt.

'10/10', 350 pt.

'de verdrukte punt', 72 pt.

'Witte opa', 350 pt.

'de Klerk', 350 pt.

'Doublejoo-abnormal', 72 pt.

'Smeed-punt', 250 pt.

'BrailleHell', 350 pt.

'Migraine-Light', 350 pt.

'Ironieteken', 72 pt.

Geachte bezoeker;

PUNTuit is het zesde evenement in kunstruimte de Vrije Schuur. Ik nodigde dertien grafisch vormgevers en typografen uit om een nieuwe punt te ontwerpen. De ontwerpen worden in de schuur tentoongesteld.

concept

Typografie is het vak dat zich bezighoudt met de vormgeving van te drukken teksten. De typograaf bedient zich daarbij van letters, afbeeldingen, lijnen, (wit)vlakken en kleur. Een specifiek terrein van de typografie is het ontwerpen van lettertypen. Bestond een ontwerp aanvankelijk uit een 'roman' letterbeeld, later werd daar een 'cursief' beeld aan toegevoegd. Varianten zoals: 'mager', 'vet', 'smal vet' volgden, en zo ontstonden letterfonts. Heersende stijlen en vernieuwingen in de beeldende kunst en de architectuur hebben de typografische vorm steeds sterk beïnvloed. Het aantal lettertypen dat de hedendaagse typografen ter beschikking staat is enorm. Een bezoek aan een willekeurige website, waarop gratis fonts worden aangeboden, levert meer dan 20.000 lettertypen op met tot de verbeelding sprekende namen als *Accidental Presidency* en *Zodillinstisstirust*. Lettertakens worden door de mangel gehaald, geradbraakt, gewalst. Hun contour aan bijtend zuur blootgesteld. Bijna geen teken ontkomt aan de innovatieve blik van de ontwerper. Leesbaarheid is een relatief begrip geworden. Tot nu toe ontsprong slechts één teken de vernieuwingsdans. Een adempauze..... Een leesteken: de weinig spectaculaire maar cruciale punt.

aanloop

Kunstruimte de Vrije Schuur nam deze waarneming als uitgangspunt voor het project PUNT uit. De Vrije Schuur nodigde typografen en vormgevers (m/v) uit om zich over het fenomeen 'punt' te buigen. Zij werden uitgedaagd om een prikkelende, revolutionaire, definitieve, nieuwe punt uit te vinden. Is het onder typografen sport om een zo uitgebreid mogelijke letterfamilie met zoveel mogelijk tekens te ontwerpen, in dit geval is soberheid geboden. Het te ontwerpen en door de ontwerper te benoemen letterfont zal tot slechts één teken worden ingedikt: de punt.

opdracht

_ Ontwerp een nieuwe punt, waarbij de voor dit leesteken karakteristieke plaatsing en functie behouden blijft, namelijk: aan het slot van een volzin om aan te geven dat hij ten einde is. De te ontwerpen punt, in zwart-wit uitgevoerd, blijft als leesteken 'herkenbaar'.

_ Kies, om de 'doelmatigheid' van de ontworpen punt en de verhouding tot het letterbeeld te demonstreren, een (deel van een) tekst, waarvoor de punt de ideale afsluiting vormt. Voor de opmaak van de aan de punt voorafgaande zinsdelen kan een bestaand font gekozen worden.

_ Bedenk een naam voor het nieuwe font.

exclusieve PUNTuit verzamel-CD

De ontwerpen zijn digitaal bewerkt, zodat ze nu als TrueType / PostScript-font beschikbaar zijn voor toepassing in opmaakprogramma's voor Mac en PC. Alle fonts zijn op een exclusieve PUNTuit verzamel-CD gebrand en te koop voor de bezoekers van de Vrije Schuur.

Veel plezier met de tentoonstelling, Arnold Schalks

1. Jan Kees Karelse 1955 (NL)

'Ironieteken / Irony mark'

Het font van Jan Kees heeft geen naam, want het is een optie voor een nieuw leesteken, wat voor ieder font gebruikt kan worden.

_Jan Kees' font doesn't have a name, because it's an option for a new punctuation mark, that can be applied by every font.

• **Balkenende is a charismatic prime minister**

I would like to seize the opportunity to introduce two new characters in Dutch typography: the question mark at the beginning of the sentence, as is common in Spanish, and the irony mark.

The preceeding question mark

A mark to indicate that the following phrase is an interrogative sentence. This will save you the effort of having to reread it many times. Normally, you don't know whether a sentence is interrogative or not until you reach its end. The Spaniards solved this, by placing an inverted question mark at the beginning of the sentence. I propose to follow the Spaniard's good example.

¿Do I mean it?

You don't know. It's unlikely, but I might actually be of the opinion that Balkenende is charismatic. Typography is not equipped to reflect the physical expression or verbal pitch which might indicate that, on the contrary, Balkenende lacks any kind of charism. The lack of an irony mark unnecessarily restricts authors in their freedom of expression. A simple sign at the beginning and end of a phrase or word can show, that the reader is allowed to doubt the given statement. The irony mark prevents misunderstandings and enriches the written language. I hereby provide an example of how such a sign might look like. I leave the period as it is. The period is finished.

2. Hansje van Halem 1978 (Enschede, NL)

Font: 'smeed-punt / forge-period'

Werkt sinds 2003 als zelfstandig grafisch ontwerper. Met de computer als mijn liefste gereedschapskist heb ik als vak-hobby de letters omarmd. Van lettervormen snap ik weinig en ga vrijwel altijd uit van een bestaande lettervorm: nogmaals het is mijn hobby - niet mijn vak. De invulling van de lettervorm intrigeert me meer dan de vorm zelf, alhoewel er vaak door de invulling een aangetaste vorm onstaat.

Denkend aan landkaarten, hoogtelijnen en gebergtes tekende ik deze letter. De basis lag 'm niet in de punt. Wel ontbrak deze (en vele anderen tekens) nog aan het ensemble. Nu de Punt me met al deze extra aandacht op een dwaalspoor heeft gebracht, zie ik noodzaak de rest van de letters opnieuw onder handen te nemen. De punt wordt een nieuw begin, geen einde. (hoogtepunt)

De zin 'Langzaam en slijmerig sprak hij, alsof hij wolle in de mond had...' is een citaat uit 'Tijl Uilenspiegel' (Charles de Koster), de meest inspirerende taal-roman die ik ooit onder ogen heb gehad.

_Since 2003, I work as an independent graphic designer. Having a computer as my favorite

Apeldoorn, Borne, Gouda en Amsterdam) / 1984-87 R0theater, affiches, programma's en kranten / 1975-79 Voorzitter BFN, Beroepsfotografen Nederland / 1986 Overzichtstentoonstelling Gutenbergmuseum, Mainz.

Ralph Prins exposeerde in USA, Polen, Duitsland, België, Noorwegen, Curacao, Rusland. Joegoslavië, Slowakije, Engeland, Frankrijk, India en Japan. Vanaf eind jaren '60 tot heden wereldwijd affiches voor Amnesty International waarvoor in 1995 de H.N. Werkmanprijs van de Gemeente Amsterdam. Publiceerde in vaktijdschriften; over zijn werk verschenen diverse publicaties.

_1942 Jewish Ambachtschool (lettering), Jewish Kunstnijverheidschool (design and autonomous art) / 1944 Kunstgewerbeschule Zürich (design) / 1945 Kunstnijverheidschool Amsterdam (Mart Stam) / 1946 Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten, Den Haag / 1950 École de Mime Etienne Decroux, Paris / 1951 Industrial designer Olivetti, Ivrea member of the jury Triennale di Milano / 1953 Free-lance designer / 1960-63 Teacher industrial design department, Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten, Den Haag / 1966-86 Teacher graphic design, photography and drawing, Akademie Minerva, Groningen / 1970 National Monument Westerbork (followed later by monuments in Strijen, Barneveld, Apeldoorn, Borne, Gouda and Amsterdam) / 1984-87 R0theater, posters, programs and newspapers / 1975-79 Chairman BFN, Professional Photographers Nederland / 1986 Retrospective Gutenbergmuseum, Mainz.

Ralph Prins' work was shown in USA, Poland, Germany, Belgium, Norway, Curaçao, Russia, Yugoslavia, Slovakia, Engeland, France, India and Japan. From the late '60 until now his posters for Amnesty International were distributed worldwide, for which he received the H.N. Werkmanprijs of the city of Amsterdam in 1995. He published articles in trade journals; articles about his work were published in many publications.

stuurde, kreeg ik te horen dat mijn handschrift meer op dat van mijn kleine neefje leek, dan op die van een grafisch ontwerper in de dop. Tja.

Op het moment van dit schrijven is mijn opa 89 jaar. Hij ontwerpt niet meer, er staat een punt achter zijn carrière. Maar de mijne begint net. Ik draag de punt dan ook op aan mijn witte opa.

_The point as relay race stick

The point is the end of a sentence. Also in a lot of cases the beginning of another sentence.

The end and a new beginning. It's a beautiful symbol.

This symbol this punctuation mark fits my grandfather and me for more than one reason. My grandfather was a graphic designer. Right after the War he started his own graphic design agency 'Vorm' in The Hague.

No doubt that I was influenced by him when I was a young girl. He learned me to see precisely what I saw. I also got beautiful, very well got-up children booklets from my grandparents. I think, no I know, that this was just the little push I needed to expand my love for language and letters. My grandfather was very precise and like many others of his generation, he found it very important to write prettily. When I wrote him a holiday card, he said my handwriting was more like the writing of my younger cousin. And not of a girl who wants to be a graphic designer. Yep.

My grandfather is 89 the moment I write this. He isn't working as a graphic designer anymore. It's over: a point behind his career. But mine is just started. That's why I dedicate this point to my white grandfather.

Lonne Wennekendonk is een zelfstandig grafisch ontwerper die graag werkt voor culturele instellingen. Met name boekverzorging is een geliefd werkterrein. Bij iedere opdracht gaat het haar in eerste instantie om de inhoud. Ze begint met de ideeën die terugleiden naar de oorsprong van de opdracht: de waaroms en waarvoors. In meerdere opzichten lijkt haar werkwijze op die van een journalist. Menselijke verhalen zijn haar inspiratie. Vertrouwen winnen is essentieel. Ze is begaafd met een sterke visuele gevoeligheid en is even goed thuis in de taal.

_Lonne Wennekendonk is an independent designer working predominantly for cultural institutions. Books, in particular, are a favored domain. With every assignment, her first concern is content, beginning with the ideas that led to the origination of the assignment: the whys and wherefores. In many ways, her working method resembles that of a journalist. Human stories are her inspiration. Winning trust is essential. Gifted with a strong visual sensibility, she is equally at home with language.

13. Ralph Prins 1926 (Amsterdam, NL)

1942 Joodse Ambachtschool (lettertekenen), Joodse Kunstnijverheidsschool (ontwerpen en vrije kunst) / 1944 Kunstgewerbeschule Zürich (ontwerpen) / 1945 Kunstnijverheidsschool Amsterdam (Mart Stam) / 1946 Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten, Den Haag / 1950 École de Mime Etienne Decroux, Parijs / 1951 Industrieel vormgever Olivetti, Ivrea Jurylid Triennale di Milano / 1953 Free-lance ontwerper / 1960-63 Docent afdeling industriële vormgeving, Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten, Den Haag / 1966-86 Docent grafisch ontwerpen, fotografie en tekenen, Akademie Minerva, Groningen / 1970 Nationaal Monument Westerbork (later gevolgd door monumenten in Strijen, Barneveld,

tool kit, I embraced letters as a profession-hobby. I don't know much about letterforms and usually start from an existing letterform: again, it's my hobby, not my profession. The filling of the letter's outline intrigues me more than the form itself, although the filling often produces an affected form.

I drew this letter, while thinking of maps, contour lines and mountains. Its foundation was not laid by the period. However, this character (and many others) was lacking in the ensemble. Now that the Period, with all the extra attention, has led me astray, I feel the urge to go over the rest of the letters once again. The period becomes a new beginning, not an end. (culmination point).

The phrase 'Langzaam en slijmerig sprak hij, alsof hij wolle in de mond had...' ('Slow and slimy he spoke, as if he had wool in his mouth...') is a quote from Tjil Uilenspiegel (Charles de Koster), the most inspiring language-novel I ever set eyes on.

Academie Den Haag / afgestudeerd - 2003 aan de Rietveld Academie, Grafisch Ontwerpen.

_Artschool Den Haag / 2003 - graduated from the Rietveld Academie, Graphic Design.

3. John den Besten 1958 (NL)

Font: 'Dichtbij / close by'

Karelse & den Besten is een multidisciplinair ontwerp bureau gevestigd in Rotterdam. Het in 1984 door Jan Kees Karelse en John den Besten opgerichte bureau werkt voor diverse commerciële, culturele en non-profit opdrachtgevers uit binnen- en buitenland. Voor deze opdrachtgevers werkt Karelse & den Besten in verschillende media (print, illustratie, internet, videographics en 3D toepassingen). Het werk van Karelse & den Besten kenmerkt zich door een conceptmatige aanpak van de communicatie-doelstellingen.

_Karelse & den Besten is a multidisciplinary designers firm established in Rotterdam. The firm, founded in 1984 by Jan Kees Karelse en John den Besten, works for several commercial, cultural and non-profit clients from home and abroad. For these customers Karelse & den Besten works with different media (print, illustration, internet, videographics and 3D applications). The work of Karelse & den Besten is characterized by a conceptual approach of the communication objectives.

4. Jan Willem Stas 1949 (Geldrop, NL)

Font: 'EvertDEF'

Grafische School Eindhoven, School voor de Grafische Vakken Utrecht, Rijksacademie voor Beeldende Kunsten Amsterdam / Boekverzorger, docent typografie Willem de Koningacademie Rotterdam en Koninklijke academie van Beeldende Kunsten Den Haag, coördinator tweedefaseopleiding Type and Media.

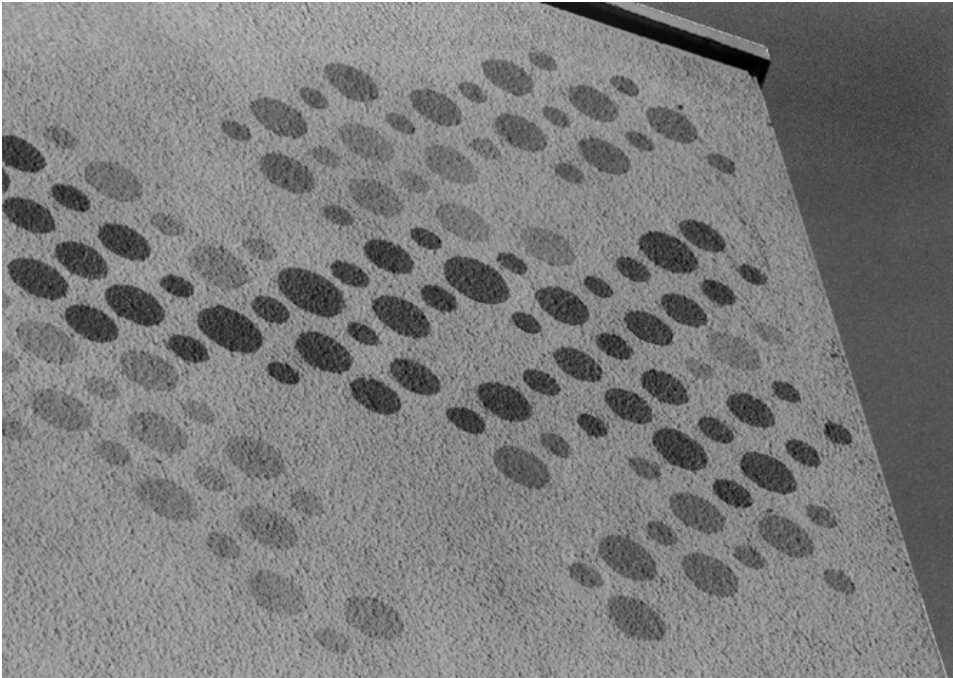
_Grafische School Eindhoven, School voor de Grafische Vakken Utrecht, Rijksacademie voor Beeldende Kunsten Amsterdam. Designer of books, teacher typography at the Willem de Koningacademie Rotterdam and Koninklijke academie van Beeldende Kunsten Den Haag, coordinator second phase study Type and Media.

5. Bart Oppenheimer 1969 (NL)

Font: 'Creepy'

Grafisch ontwerper te Rotterdam. Hij houdt zich met name bezig met het verzorgen van boeken en andersoortige drukwerken, o.a. voor uitgeverij Podium en uitgeverij Ad. Donker. Een kleine greep: de geïllustreerde uitgave van Huizinga's *Erasmus, De Correspondentie van Desiderius Erasmus, Een rijk geheugen; Geschiedenis van Rotterdam 1270-2001, Dolf Henkes, Eigenzinnig en ongrijpbaar (1903-1989)*, en, onlangs verschenen, *Het Groot Rotterdams Bruggenboek*.

_Graphic designer in Rotterdam. He occupies himself especially with the production of books and other printed matter, a.o. for publishing company Podium and Ad. Donker. A small pick from his work: the illustrated edition of Huizinga's Erasmus, The Correspondentie van Desiderius Erasmus, Een rijk geheugen; Geschiedenis van Rotterdam 1270-2001, Dolf Henkes, Eigenzinnig en ongrijpbaar (1903-1989), and, recently published, Het Groot Rotterdams Bruggenboek.

Muurschildering zijgevels 'De Horsten', Slinge, Rotterdam Zuidwijk
_Mural on the side walls of 'De Horsten', Slinge, Rotterdam Zuidwijk

fragment, for which the period is designed:

"Here is a fine sentence, written in a good, original hand--'Zeal triumphs over all.' That is the script of the Russian War Office. That is how official documents addressed to important personages should be written. The letters are round, the type black, and the style somewhat remarkable. A stylist would not allow these ornaments, or attempts at flourishes--just look at these unfinished tails!--but it has distinction and really depicts the soul of the writer. He would like to give play to his imagination, and follow the inspiration of his genius, but a soldier is only at ease in the guard-room, and the pen stops half-way, a slave to discipline. How delightful!"

This period might contain the soul of the clerk. All the curls that he cannot include in the letters for disciplinary reasons, are incorporated in the period. This way, the clerk can develop his talent without denying his discipline.

Afgestudeerd in 2003 aan de Rietveld Academie. / Woont en werkt in Eindhoven.

_Graduated from the Rietveld Academie in 2003. / Lives and works Eindhoven.

11. Monique Kreefft 1961 (NL)

Font: '10/10'

Academie Beeldende Kunst Rotterdam (1979-1983) / t/m 1989 freelance grafisch ontwerper / 1990-2000 Locomotiv Rotterdam (vof) / 2000-heden Locomotiv Rotterdam (eenmanszaak).

_Rotterdam Art Academy (1979-1983) / until 1989 freelance graphic designer / 1990-2000 Locomotiv Rotterdam (vof) / 2000-now Locomotiv Rotterdam (one-man business).

Clients: Albeda College Rotterdam / Algemene Woningstichting Leiderdorp / Breda's Museum / Breda's Begijnhof Museum / Buitenpost Holland Casino / Historisch Museum Rotterdam / KingmaRoorda Architecten / Nederlandse Museum Vereniging / Netexpert / RET|Beneluxlijn / RET|Randstadrail / Stichting TongTong / Verzetsmuseum Zuid-Holland / Waterwegcentrum Hoek van Holland

12. Lonne Wennekendonk 1974 (NL)

Font: 'Witte opa / White grandfather'

De punt als estafetteestokje

Een punt is het einde van een zin. Maar in veel gevallen ook het begin van een andere zin. Het einde en een nieuw begin. Een mooi symbool.

Dit symbool, dit leesteken past om meerdere redenen goed bij mijn opa en mij. Mijn opa is grafisch ontwerper geweest. Net na de oorlog begon hij in Den Haag zijn eigen ontwerp bureau Vorm. Toen ik klein was heeft hij mij vooral geleerd om goed te kijken naar wat ik precies zag. Ik kreeg mooie, erg verzorgde (kinder)boekjes van mijn opa en oma. Ongetwijfeld ben ik daardoor beïnvloed en heeft het mijn liefde voor taal en letters een zetje gegeven. Hij was erg precies en, zoals velen van zijn generatie, heeft hij netjes schrijven hoog in het vaandel staan. Toen ik hem eens een ansichtkaart vanaf een vakantieplekje

toekomst. Kunstenaars zijn een absoluut atavisme. Ergens ook genant. Zo'n grappige rol. Bestaat er misschien een begrip, dat klinkt als verantwoording. Dat is waarschijnlijk een fonetische kunstgreep van wie dan ook. Wat doe je met jouw Hans Arp. Mandalas zijn nu alleen nog maar kindercrèchespul. Dat is niks meer voor heel professionele lieden. Kan je niet serieus nemen. Voor jou telt uiteindelijk toch alleen een creatieve groei van de winst. Dat betekent dan meer waarneming. En als je voelt dat je herkent wordt, neem je de benen. Ja. Het is ook mooi als er een keer iets groeien kan. Al naargelang de druk. Een aangevreten CD. Een antenne. Overeenkomstigheden. De dans van de tegelvoeg. Jouw sojaspruiten. Dat maakt een nogal springerige indruk. Onberispelijk flexibel. Met een ongelofelijk aanpassingsvermogen. Moeilijk te bewegen. Zoals dit on-chique aziatische gras. Dat smaakt niet iedereen. Je kunt er niet eens manden van vlechten. Maar men kan er wel achter staan. Dat heeft Hans Arp vast ook geholpen. Geloof ik.

That is all wrong. A damn insinuation. I haven't invented Hans Arp. There were dots on the retina. Probably. And errors. I don't really know how it went off. Why are you asking me all the time. For what reason. Something thickens and suddenly you have a problem or things appear different than you want to make yourself believe things are. But you cannot hold every artist responsible for that. Besides, there are no artists. That's an illusion. Separations of this obsolete species do not create future. Artist are an absolute atavism. Embarrassing in a sense. Such a silly role. Is there perhaps a notion that sounds like accountability. That is probably a phonetical trick of whoever. What are you doing with your Hans Arp. Today, mandalas are nothing but kindergartentuff. Not the cup of tea of serious professionals. Cannot be taken serious. For you the only thing that counts is a final creative growth in profit. That means more perception. And if you sense that you're being recognized, you flee. Yeah. It's nice if something can grow for once. Depending on the pressure. An eroded CD. An Antenna. Similarities. The dance of the tile joints. Your bean sprouts. That makes a jumpy impression. Impeccable flexible. Of a tremendous adaptability. Hard to move. Like this un-chic asian grass. You can't even use it for basketwork. But it's still something you can stand for. That definitely has helped Hans Arp. I think.

Opgegroeid in Frankrijk, Nederland en Duitsland / Opleiding in Düsseldorf und Hamburg / 1992 - heden: tentoonstellingen, muziekperformances, uitgeverij en publicatie van boeken, CD's en audiobooks.

Grown up in France, the Netherlands and Germany / Education in Düsseldorf and Hamburg / 1992 - now: exhibitions, music performances, publishing company and publication of books, CD's and audiobooks.

10. Eric de Haas 1977 (NL)

Font: 'de klerk / the clerk'

Uitgangspunt voor de punt was een passage uit Dostojewski's 'Idioot'. Een twee pagina's tellend betoog over typografie/calligrafie. Uit deze passage heb ik een stuk tekst gehaald, waarvoor de punt is ontworpen.

In die punt zou de ziel van de klerk kunnen zitten. Alle krullen die hij vanwege zijn discipline niet in de letter zelf kan stoppen, heeft hij in de punt gestopt, zodat hij toch zijn talent ontplooit zonder zijn discipline te verloochenen.

Starting point for the period was a passage from Dostoevsky's 'The Idiot'. It's an argument about typography/calligraphy, that takes up two pages. From this passage, I extracted a

6. Albert Hogeweg 1975 (NL)

Font: 'De verdruchte punt'

Een wiel is rond, want dan draait deze makkelijker. Een punt staat aan het einde van de zin, zodat je weet dat deze is afgelopen. Tot zover geen onduidelijkheden. Wat een waanzinnige opdracht. Het eerste wat in me opkwam nadat ik de opdracht gelezen had, is de even waanzinnige uitspraak "een punt is een lijn die op zijn kant staat". Ooit eens opgevangen op de WdKA en vermoedelijk bedacht door Paul Klee. Vermoedelijk, want ik heb het nooit terug kunnen vinden op schrift. Het weerhield me er niet van toch met deze uitspraak aan het werk te gaan door hem volledig om te draaien. Echter met de uitvoering daarvan loop je direct tegen de lamp qua restrictieproblematiek als in een van tevoren vastgesteld leesteken, namelijk: waar begint de lijn/punt en waar stopt die. Natuurlijk kan je jezelf beperkingen opleggen en zo in een reeks verwarrende dogma's belanden. Wat ook gebeurde en ik bracht mezelf hiermee behoorlijk in de verdrinking. Wat me gelijk via een retheflauwe brug brengt tot mijn uiteindelijk uitgevoerde idee 'De verdruchte punt'. Ik heb de punt bij de interpunctie horens willen grijpen door hem als woord letterlijk in de verdrinking te brengen. Door de letters van het woord 'punt' in onderkast over elkaar heen te schuiven ontstaat er automatisch een nieuw samengesteld leesteken dat, wat mij betreft, aan geen concessies onderhevig is punt

A wheel is round because that makes it easier to turn. A period is placed at the end of a sentence, to indicate its termination. Nothing obscure so far. What a crazy assignment. The first thing that came to my mind after having read the instructions, is the equally crazy statement: "a point is a line put on its side". I must have picked it up on the Rotterdam art school once. It was probably thought up by Paul Klee. Probably, for I have never been able to retrace it in writing. It hasn't kept me from getting to work with this assertion, by making a U-turn. However, the implementation of this plan immediately confronts you with the restrictions of a predetermined punctuation mark, namely: where does the line/point begin, and where does it end. Of course you can exercise restraint, and end up with a series of confusing dogmas. This actually happened to me and it squeezed me into a tight corner. A feeble association leads me to the idea I finally realized: 'the squeezed period'. I intended to take the period by its interpunctive horns, by literally squeezing the shape of its word. By moving the lower case letters of the word 'punt' (period) to an overlap, a new composite interpunctive mark is generated which, as far as I'm concerned, is not subject to any concessions period

David Jury heeft in zijn boek *Wie de regels van de typografie wil overtreden, moet ze eerst kennen over leestekens* het volgende geschreven

=====

===== Leestekens moeten consequent worden gebruikt =====

Er kan niet 'p esthetisch gevoel werden afgegaan, "leén op grammatiale regels

=====

Voor een consequent gebruik en een duidelijke stijl moet de typograaf precies weten wat de betekenis is van de leestekens en waar ze geplaatst moeten worden

=====

En zo te zien heeft hij daar gelijk in

David Jury over leestekens

Leestekens moeten consequent worden gebruikt

Er kan niet 'p esthetisch gevoel werden afgegaan, "leén op grammatiale regels

=====

Voor een consequent gebruik en een duidelijke stijl moet de typograaf precies weten wat de betekenis is van de leestekens en waar ze geplaatst moeten worden

=====

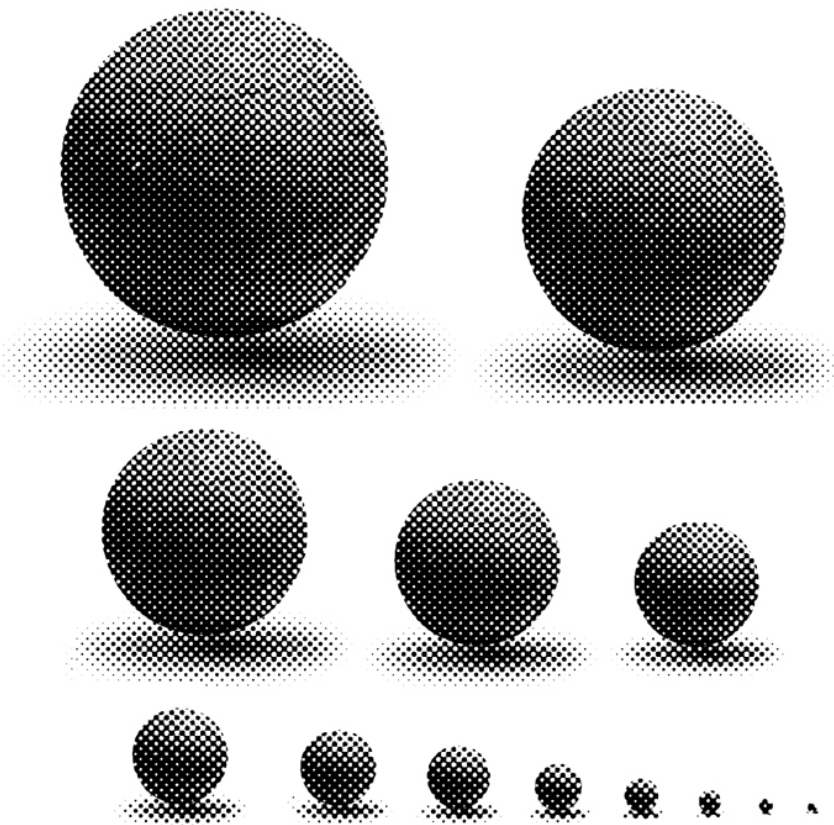
En volgens mij heeft hij gelijk

lijnspeel idee 1 (niet tentoongesteld) /
_interplay of lines idea 1 (not exhibited)

1991-1995 Grafisch Lyceum, Rotterdam / 1998-2001 Kunst Academie, Rotterdam / 1993-1994 Join the Q, Rotterdam (stage) / 1993-1996 Advison Design, Montfoort / 1996-1997 Swizz reclame, Woerden / 1997-1999 Nieck Engelhard Grafisch Ontwerp, Woerden / 1999-2000 Van Rossum en Partners, Amsterdam / 2000-2002 Rotterdam 2001, Culturele Hoofdstad van Europa, Rotterdam / 2002- tot heden Rotterdamse Schouwburg / 2002- tot heden ao.ontwerpers rotterdam

7. Nienke Terpsma 1968 (Wisch, NL)
Font: 'migraine light'

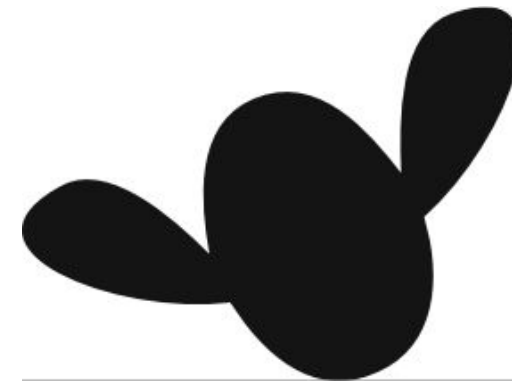
Als ik er nog iets over moet zeggen, (er was een lang verhaal, maar dat is nog niet goed genoeg) zou dat zijn: "Deze punt is het besluit van een twijfelaar." En dat is de waarheid.
"If there's something I must say about this, (there was a long story, but that's not good enough yet) this would be: "This period is the conclusion of a doubter." And that is the truth.

1978-1983 tekenles van Annemie Slager, Heelweg / 1987-1992 afdeling vrije kunst, Hogeschool voor de kunsten, Arnhem / 1992-2001 werkzaam als fotograaf / 2001-2003 studie Werkplaats Typografie, Arnhem / vanaf dec 2003 vormgeving en redactie *Fucking Good Art*, periodiek voor kunstcritiek (met Rob Hamelijnc) / Nienke Terpsma woont en werkt sinds 1997 in Rotterdam

_1978-1983 drawing lessons from Annemie Slager, Heelweg / 1987-1992 free arts department, Hogeschool voor de kunsten, Arnhem / 1992-2001 active as photographer / 2001-2003 study Werkplaats Typografie, Arnhem / since Dec. 2003, designer and editor of Fucking Good Art, a periodical for art criticism (with Rob Hamelijnc) / from 1997 on, Nienke Terpsma lives and works in Rotterdam

8. Christian Bauer 1960 (D)
Font: 'doublejoo-abnormal'

Studie 'Grafik-Design' 1981-1986 / Studie Vrije Kunst 1987-1993 / Sinds 1993 zelfstandig werkend graficus en beeldhouwer / Woont in Mönchengladbach / Circa 10 fontcreaties, waaronder "Compendio", als enige verschenen bij de Linotype Library.

_Study 'Grafik-Design' 1981-1986 / Study fine arts 1987-1993 / Since 1993 independent graphic artist and sculptor / Lives in Mönchengladbach / About 10 font creations, including "Compendio", the only one published by the Linotype Library.

9. Carsten Reinhold Schulz 1963 (Mönchengladbach, D)
Font: 'BrailleHell'

Daar klopt niks van. Een verdomde insinuatie. Ik heb Hans Arp niet uitgevonden. Er waren punten op het netvlies. Waarschijnlijk. En fouten. Ik weet niet echt hoe dat verlopen is. Wat vraag je voortdurend mij. Waarom. Daar dikt iets in en ineens heb je een probleem of de dingen zien er heel anders uit dan jij ze aan jezelf verkopen wilt. Maar daarvoor kan je nu niet elke kunstenaar verantwoordelijk maken. Zeker niet. Bovendien zijn er helemaal geen kunstenaars. Dat is een illusie. Scheidingen van deze verouderde soort scheppen geen